

Sørvingar rinda mest

Í meðal rindar hvør borgari í Sørvags Kommunu mest í kommunuskatti sammett við hinar kommunurnar í landinum

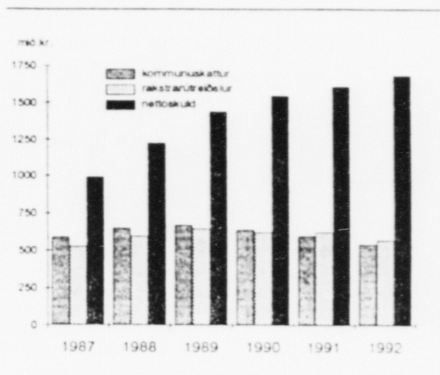
Onga aðrastaðni í landinum rinda fólk í meðal so nógv í kommunukassan sum í Sørvági. Í fjør kom 15,1 millión í kommunukassan í bygdini. Hetta eru tvær milliónir fleiri enn árið fyri. At meðalskatturin fyri sørvingar er hægri enn aðrastaðni merkir tó ikki, at júst hendan kommunan skyldar mest. Samlaða nettoskuldin hjá kommununi er stívlga 37 milliónir. Tað sama sum í 1990, og tvær milliónir minni í skuld enn í 91. Nettoskuldin fyri hvønn íbúgva er í Sørvagi

38,8 milliónir, sæst í einum yvirliti, sum Hagstovan hevur gjørt.

Sandur á odda

Hagstovan hevur eisini gjørt stabbamynd av nettoskuldini pr. íbúgva hjá øllum kommununum. Her liggur Sandur á odda. Síðani kemur Oyndarfjørður og Tvøroyri sum nummar trý.

Í Kunoyar Kommuna er reint borð. Kommunan hvørki skyldar ella eigur pengar til góða, og fimm kommunur eru so mikið væl fyri, at tær eina meira enn tær skylda. Best fyri í so máta er Fugloyar Kommuna. Hinar eru Fámjns-, Skálavíkar-,

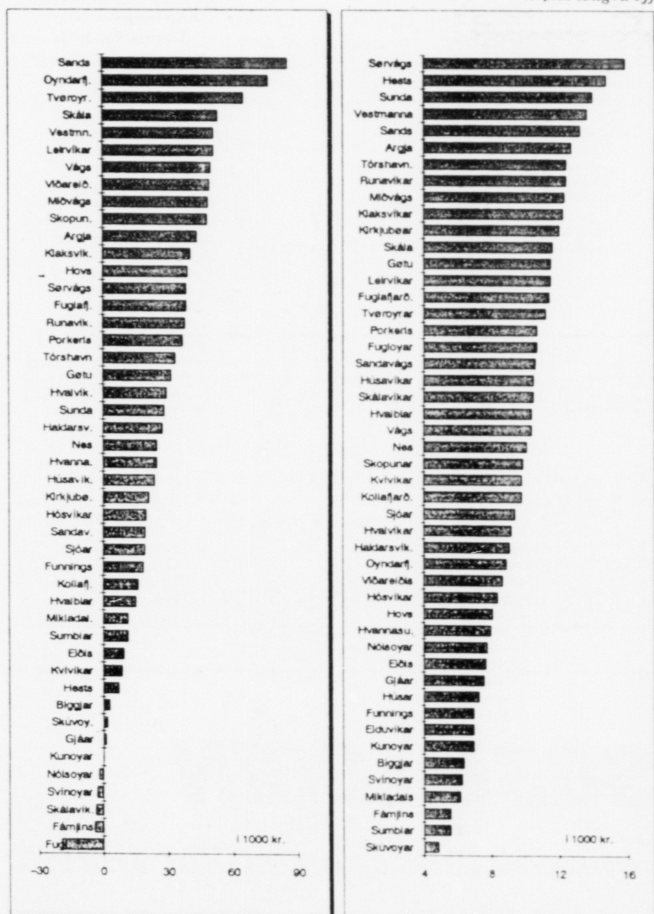
Svínoyar- og Nólsoyar Kommunur.

Skuldin økt

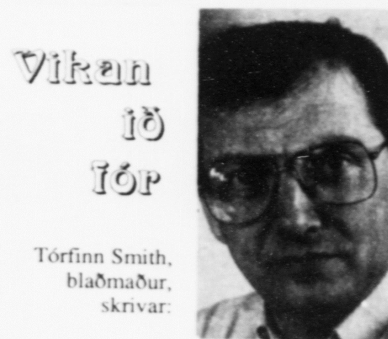
Samlaða skuldin hjá føroysku kommununum øktist í 1992 í mun til árið fyri. Við seinasta árslok var samlaða nettoskuldin hjá kommununum 1681 milliónir. Tað eru góðar 70 milliónir fleiri enn árið fyri. Kommunala skuldin er munandi økt seinastu árin. Í 1987 var henda skuld 989 milliónir.

Hendan stabbamyndin, sum Hagstovan hevur gjørt vísir meðal kommunuskattin fyri hvønn íbúgva í fjør

Yvirlitið vísir nettoskuldina pr. íbúgva í 1992. Mynd: Hagstovan

Mintust tit til haldargjaldið!

Tófrinn Smith, blaðmaður, skivur:

Biða - men eftir hvørjum?

NEYVAN nakrantíð áður hava so nógvir partar av føroyska samfelagnum biða sum í hesum døgum. Biðað verður eftir einum áliti fyri og øðrum eftir. Hesum áliti, sum skulu siga landsins myndugleikum hvussu føroyska samfelagið skal skipast framyvir. Eisini verður biðað, og tað við stórum spenningi eftir, hvat ein ávisur Richard Mikkelsen hevur at bjóða.

NÓKUR álit eru komin. Millum onnur oljuálit og eitt frá sokallaðu bygnaðarnevndini, og teimum varð døgliga skálað fyri uttan at vit rættliga finga at vita, hvat vit skuldu brúka tey til. Rætt skal vera rætt. Vit finga at vita, at kannast skal viðari, og at álitini vóru sera áhugaverd. Umframt hesi álit finga vit eisini eitt sum snýr seg um Føroyar sum resourcecenter, sum tað eitur. Eisini áhugavert- einki at ivast í tí, men hvat so???

VIÐ størstu virðing fyri øllum kanningum, nevndum, ráðum og áliti kann tó hugsast, at tað, sum fólk flest eru meira áhugaði at fáa eina ábending um er, hvussu verður á hesum klettum framyvir. Hevði tað ikki verið ein góð idé, at politikararnir gjørdur sær púra greitt hvussu til dømis almenna verk og tess tænastustøði skal vera og ikki minni prioritera uppgávurnar, heldur enn at brúka tíðina til at leggja ferðaætlanir og gera tað til stórpólitiskan spurning, um toftafólk skulu sigla ella koyra til Havnar.

EFTIR at skiftandi landsstýri hava loyvt landsins útarmaðu kommunum at gera fløgur í líkt og ólíkt, og annars ikki havt serliga stóran áhuga í, hvat tær takast við, kann tað tykjast heldur lægið, at landsstýrið nú knappliga hevði eina avgjörða støðu mótevnis kommununum. Tær mugu ikki undir nøkrum umstøðum blanda seg upp í vinnulívið. Landsstýrið vil hava kommunurnar at biða. Biða sum øll onnur eftir einum ella øðrum sum skal henda. Skulu vit øll biða eftir til seinasta samfelagshjólíð er steðga? Man tað vera hitt skilabesta?

UM tað fær avleiðingar fyri sjúkrahússtjóran, at hann hevur sagt sína hugsan hart er enn ikki greitt, men so mikið skiltist herfyri, at tað kann vera dyrt hjá almennum embætismanni at siga sína hugsan. Í hvussu er aðrenn hann fyllir 70. Hvør skal siga, hetta eiga allir landsins embætismenn at gera sær púra greitt. Tilíkt ábending frá politikari síðu eigur ikki at fara ótalað aftur við borðinum. At landsins borgarar ikki fáa loyva at siga sína hugsan um samfelagslig viðurskipti er óhoyrt. Tilíkt hoyrir aðrari tíð og øðrum stjórnarskipaninum til. Embætismaðurin skal vera loyvalur, verður sagt. Mótevnis hvørjum, kann verða spurt. Landsstýrismanninum, landsstýrið, tingi, ella samfelagnum sum heild? Skal fálga vitanin hjá embætismanni bert kunna brúkast til leiklutin sum hentur idiotur hjá harra sínum? Tá er okkurt misskilt!

FARNA vika gav ikki stórvegis boð um hvørjum vit annars biða eftir. Rætt er tað, at lítið skilagott er at taka ov skjótar avgerðir, men spurningurin er, um vit ikki eru við at fara í hina grøvina. Biða til lítið er at biða eftir, og biða so mikið leingi, at onnur takla avgerðirnar fyri okkum.

Annars, gott summar meðan vit biða!